

Agghegyalja MOZAIK

II. évfolyam, XI. szám

2012. október

Sopronkövesdről Sopronkövesdnek.

Kedves Olvasóink!

Szeptember végén láttam Petőfi hegyeit. A jó sorsom és jó barátom lehetővé tette, hogy eljussak Észak-Erdélybe, Máramaros azon szegleteibe, amelyet átutazó föl nem fedez, csak megszállottak kutakodnak kis falvakban szerteszt, és találnak sok éven át összegyűjtött kincseket, melyek a szekrényekből sorra előkerülnek gyönyörűségére a kíváncsi tekinteteknek. Megelevenednek életek, évek, barátságok, történetek, amelyekkel feltöltődik az utazó és sokáig benne él emléke, s erre igencsak szüksége van. Bár a bérci tetőt hó még nem fedi, az ősz már jelen van csípős hajnalaival, ködfátyolával. Az emberek szíve viszont tele van melegséggel, szeretettel, a kemény munkák mellett humorral, jókedvvel és az otthonuk iránti elkötelezettséggel. Köszönet mindannyiuknak, szép emlékek maradnak!

Ugyanígy emlékezzünk a kövesdi történésekre jó szívvel és jóérzéssel, melyet községünk önkéntes segítői állítottak össze nekünk augusztus és szeptember hónapokban! Bizonyára sokan részt vettek a Kulturális Örökség Napjain, és jól érezték magukat. A szervezők a Plusz oldalakon számolnak be tapasztalataikról.

A megszokott rovatok szerkesztői ismét érdekes olvasnivalót kínálnak, bemutatkozik Albert atya is a Mozaik hasábjain, valamint településünk új lakóinak egyike is megosztja velünk gondolatait.

Remélem, ez a szám is elnyeri tetszésüket, jó szórakozást kívánok hozzá!

Ivánscicsné Horváth Krisztina

Önkormányzati hírek

Kezdem talán a legfrissebb és számomra is legnagyobb élménnyel az idei KÖN-el, azaz a **Kulturális Örökség Napjai sopronkövesdi programjaival**. Bevallom, néha magam sem akartam elhinni, hogy egy-egy rendezvény nálunk, és így valósult meg. Főszerzőként elfogult vagyok, de úgy érzem, évről-évre erősödik, színesedik a programunk, mely egyre több távolabbról érkező látogatót is idevonz és a helybeliek is ünnepként élik meg ezt a hétvégét. Ennél jobb és olcsóbb reklám a falunknak nem létezik! Erről jut eszembe: sokan sajnálkoztak a híreket hallgatva, amelyek arról szóltak, hogy megszűnik az Örökségvédelmi Hivatal, hogy nem lesz több ilyen program, mert nem kapunk ezután rá támogatást. Program ezután is lesz, már csak azért is, mert a hírverésen és a kék KÖN zászlókon kívül rendezvényünket sohasem támogatták pénzzel. Ezt mind a felkutatott szponzoraink és az önkormányzat pénzéből, valamint az önkéntes szervezők és segítők munkája révén tudtuk megvalósítani. Ezúton is köszönet mindenkinek. Bízatom minden Olvasót arra, ha valaki segíteni akar, vagy valami érdekes dolog birtokában van, helyszínen szeretne lenni, azt jelezze felém mielőbb, hiszen már írjuk össze a 2013-as ötleteket! Visszatérve a rendezvény fogadtatására. A falu 99 %-a pozitívan áll a dologhoz. Vannak persze jogos észrevételek, amiből igyekszünk tanulni. Megnyitóbeszédemben is azt hangsúlyoztam, ezt a programot lelkes amatőrök szervezik, nem pénzért fizetett profik. Ezért ha jogos is a kritika, amatőr voltunkat kérem, vegyék figyelembe! És hol van a hiányzó, kritikus 1 %? Ők is léteznek. Általában a programokat nem, vagy minimális mértékben látogatják, kritikával annál gyakrabban élnek és sokszor úgy érzem, nekik nem is a programmal, hanem a szervezők valamelyikével, vagy velem van bajuk. Bízom benne,

hogy egyszer ők is büszkéek lesznek még Sopronkövesdre! A programokon sok új dolgot is felhasználtunk, mely néhány hete, hónapja valósult meg falunkban. Ilyen a kalandos úton, de mégis megépült falukemencénk, mely remélem, sok programon szolgálja ki a falubelieket! Számtalanszor vetítettük a kövesdi kisfilmet is, melyre nagyon büszkéek vagyunk. Hasonlóan jó érzéssel juttattuk el Önökhöz a Kisalföld sopronkövesdi lapokkal kibélelt számát is. Tervezzük, hogy a rendezvényeinket egy év alatt megörökítve készülne egy másik kisfilm is. Ezek a filmek persze nem olcsók, de jó látni, hogy van hozadékuk. Jönnek a Kövesdet választó családok, akik már a honlapunk, vagy kisfilmünk segítségével felkészültek községünkben, és sokan szerethető adottságaink, eseményeink miatt választják településünket. Azt pedig mindenkinek látnia kell, ha falunk népessége nem fogy, hanem nő és fiatalodik, leginkább ezzel biztosíthatjuk iskolánk és egyéb intézményeik megmaradását, falunk polgármesteri hivatalának központtá válását. Több falunkból elszármazott jelezte, hogy szemmel láthatóan szépül, fejlődik Sopronkövesd. Igyekszünk a falu minden szegletére figyelni és fejleszteni, de azt tudomásul kell venni, hogy a falu településszerkezete olyan, hogy a közintézmények zömmel a központban találhatóak. Itt a fejlődés, a szépítés erősebb hatá-

sú. Most épp iskolánk szépül, de elkezdődött a játszótér építése is. A temető parkosítással is elkészültünk, a visszajelzések alapján sokkal örömeire.

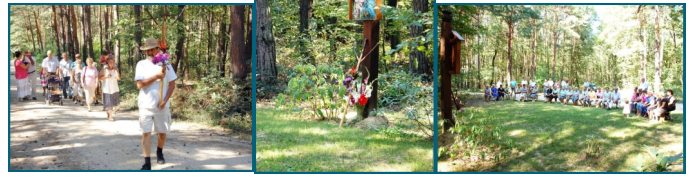
2 A helyi piacot jövő tavasszal tervezzük indítani, ehhez kapcsolódóan hamarosan helyi kampányba fogunk, hogy az östermelői igazolványt minél többen váltsák ki. A „Homokluk” rekultivációja befejezéséhez közeledik. Külön üdvözlöm azokat, akiknek semmi sem szent, és megrögzötten továbbra is hordják ki a környékre a szemetet. Vannak mesterek, akik úgy gondolják, a házaktól, ahol dolgoznak (talán Ausztriából) elhozott szemetet továbbra is oda dobják, ahova akarják. Az újságban találnak egy díjszabást, ami a fertőszentmiklósi lerakó árait tartalmazza. Javasolom, hogy többen

fogjanak össze egy-egy konténer bérléséhez, ha szükséges! A tavaszi lomtalánítás mellé októberben egy őszt is szervezünk a jövőben. Ha valaki mégis a szabálytalan lerakást választja, számoljon a magas bírsággal, vagy a feljelentéssel, melyről szeptember végén dönt a képviselő-testület, sőt megvizsgáljuk azt, hogy a renitens szemetelők neve nyilvánosságra hozható-e a falu hirdetőtábláján, esetleg honlapján. Hadd ismerje a falu nem csak azokat, akik a falunkért tesznek, hanem azokat is, akik ellene, közösségünk ellen munkálkodnak! Az idegenből idehozott szemétből sem kérünk többet ezután! Kérem partnerségüket, hogy ezeket a céljainkat a falu érdekében el tudjuk érni! Tudom, e lépések most hirtelen drasztikusnak tűnnek, de több település tapasztalatát is kikérve úgy érzem, csak így állítható meg egy sok évtizedes negatív folyamat. A sikeres rekultivációs pályázatot egyébként évekként elzárta elindította el a falu. Örülünk, hogy eddig nem kötelezték az önkormányzatot, hogy tíz vagy százmillióért maga végeztesse el a rekultivációt! A „Homokluk” őrzése elindult, nem egy olcsó mulatság. Az ott dolgozó biztonsági őrök munkáját (akik nem falunkból valók) ne vegyék zaklatásnak! Értünk, falunkért végzik a munkájukat. Ha pedig már elsétáltak a megújult „Homokluk” mellett, a mélyút szomszédságában próbálják ki azt az ösvényt, melyet tulajdonosa átadott az önkormányzatnak (amit ezúton is köszönök), hogy túránk, sétánk során még egy érdekes és szép úton megközelíthessük a parkerdőt, a kápolnát, ahol a vendégkönyvbe a múltkor egy fiatal nyomdafestéket nem tűrő otrombaságokat írt be. NE HAGYJUK, HOGY EGY BEÍROGATÓ, EGY SZEMETELŐ RONTSA EL A RÓLUNK ÉS FALUNKRÓL A MÁSOK ÁLTAL KIALAKÍTOITT POZITÍV KÉPET!!!! Köszönöm segítségüket.

Többen jelezték, hogy nem faluképbe illő a tűzoltó szertár mellett elhelyezett szelektív hulladékgyűjtő sziget, valamint az átmenő forgalom is előszeretettel használta, ezért többször megteltek a konténerek, így azokat a horgászto irányába átköltöztettük. Minden jó, ha a vége jó, mondja a közmondás. Igyekszem én is így befejezni. Úgy tűnik jól kisütöttük az augusztus 20-ai programokat. Volt ajánlkozó és rengeteg érdeklődő a kenyérsütésen. Köszönöm. A szülő tulajdonosaik pedig mind létszámban, mind vendégvárásban úgy kitétek magukért, hogy magam sem jutottam el ezen a délutánon az Agg-hegy egyik végétől a másikig. Ezúton is elnézést kérek, ha lesz jövőre, akkor a másik végétől indulok. Jó volt egy ilyen fárasztó nap után megpihenni a kápolnánál, az esti tűz körül. Örülni egymásnak és megállapítá-

Az itt járó vendégeknek mindig mesélem, hogy a Kotecs környékének varázsa van. Nagybaldogasszony ünnepe utáni vasárnapon is valami húzott bennünket a Mária-képhez, az erdei litániára. Nem hosszú az út a de ezen a vasárnap

délutánon eléggé befűtöttek. Mégis akkor, ott, az erdő szívében jó volt együtt lenni. Ahogy búcsúkor is a templomkertben, ahol nem a kézművesek számán múltott, hogy találunk-e értékes és értelmes portékát. Az augusztusi és szeptemberi programjainkat felelevenítve úgy érzem, továbbra is érvényes falunk jelmondata: Kövesd megér egy próbát.

*Fülöp Zoltán
polgármester*

A falu jegyzőjének tollából

Tisztelt Olvasó! A képviselő-testület az elmúlt időszakban az alábbi döntéseket hozta:

A nagylózi szennyvíztisztító létesítéséhez jogi személyiségű **társulási megállapodást** fogadott el a képviselő-testület. A társulásnak Sopronkövesd Község Önkormányzata is tagja.

51/2012. határozatával az Agghegyben lévő önkormányzati **résztulajdonú ingatlanát értékesített** helybélinek a testület.

Az államigazgatási egyeztetések lefolytatása után a község **Péter majori** részében **módosította** a testület a településszerkezeti terv **határozatát**, és rendelettel a helyi építési szabályzatát és szabályozási **tervét**.

Augusztusi ülésen elfogadta a képviselő-testület az **I. félévi pénzügyi beszámoló jelentést**.

A szétválasztott **iskola és óvoda valamennyi alapdokumentumát** el kellett készíteni, melyek a fenntartó jóváhagyásával válnak érvényessé. Így jóváhagyta a testület mindkét intézmény szervezeti és működési szabályzatát, házirendjét, minőségirányítási programját, az iskola pedagógiai programját és az óvoda nevelési tervét.

A telkek értékesítésére újabb **ingatlanközvetítői céggel kötött szerződést**, a régit – mely nem vezetett eredményre – felmondta.

Pénzeszközöket különített el a képviselő-testület a homoklyuk őrzésére, a temető parkosítására, a Kossuth utcai gyalogkerékpárút elválasztó csikjának felfestésére.

8.000 Ft-ban állapította meg az idei évi **beiskolázási segélyt** a közép és felsőfokú oktatásban részesülő sopronkövesdi lakosoknak.

Elfogadta a testület **Nagylózs község csatlakozási szándékát** a létrehozandó közös önkormányzati hivatalhoz.

Az elfogadott rendeletek és hozott határozatok teljes szövege a www.sopronkovesd.hu honlapon olvasható.

Antal Istvánné

Sopronkövesdi Családi Napközi és Baba-mama klub

3

A Sopronkövesdi Családi Napközi augusztus 21-én újra megnyitotta kapuit. Megújulva várta a kisgyermeket. A padló megszépült, a gyermekek örömmel vették ismét birtokba a csoportot.

Jelenleg négy kisgyermek jár a napközibe: Flóra, Bálint, Vince és Dilen. Jelezték már néhányan, hogy jönnének még. Ennek nagyon örülünk, sok szeretettel várjuk őket.

Augusztusban még nagyon jó idő volt. Többnyire a szabad levegőn voltunk, főként az udvaron játszottak sokat a gyerekek, illetve a tónál lévő játszótérre sétáltunk el. Egyik délelőtt pedig vonattal utaztunk Sopronba. Korábban már sokat beszélgettünk a vonatokról, megnéztük többször az állomást, az ott áthaladó vonatokat. Az utazáskor a gyerekek nagy érdeklődést mutattak, élvezték az utat.

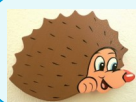
Szeptemberben is sok időt töltöttünk az udvaron, sétáltunk. A csoportszobát őszi díszbe öltöztettük. A gyerekek nagy örömmel segítettek. Festettünk, ragasztottunk körtét, almát. Sokat énekelünk, mondókázunk az évszakkal kapcsolatosan. Séta közben figyeljük a földre hulló színes faleveleket.

A Kulturális Örökségvédelmi Napok keretében számos színes program várta a gyerekeket. Az iskolában láthattak bábelőadást, nagyon ötletes kézzel készített játékokat, hallgathattak koncertet. Az udvaron is kipróbálhattak többféle játékot. A szervezőknek szeretném ezúton is megköszönni a színvonalas programokat. A gyerekek nagy örömmel fogadták azokat.

A jövőben is nyitva áll a családi napközi ajtaja a baba-mama klub számára. Az időpontokról a szokásos módon tájékoztatjuk a szülőket. Mindenkit sok-sok szeretettel várunk.

Csigó Adrienn

Óvodai élet

Megkezdődött immár az 50. nevelési év a sopronkövesdi óvodában, amely az idei évtől a **NEFELEJCS** nevet viseli.

Ismét gyermekszivajtól hangos az óvoda épülete, mely az elmúlt nyáron rövidebb ideig tartott zárva, mint egyébként. Szerencsére az ügyes és gyors helybéli szakembereknek köszönhetően zökkenőmentesen tudtuk fogadni a gyermekeket a nyitáskor. Nagy örömről szolgál, hogy a Süni csoport padlózatát teljesen felújították: korszerűen szigetelték és új parketta burkolatot kapott. Köszönjük Fülöp Zoltán Polgármester Úrnak, hogy engedélyezte a veszélyessé vált falburkolat eltávolítását, így higiéniakussá és esztétikussá vált ez a csoportszoba is.

Beszoktatás tapasztalatai

Akárhogy is történik, a családtól való elszakadás sem a gyerekeknek, sem a szülőknek nem könnyű. Kétféle módszerrel folyik nálunk a beszoktatás. Az egyik mód az ún. *anyás beszoktatás*, ilyenkor az anyuka ott lehet vele a csoportszobában, részt vehet mindenféle tevékenységben a gyerekekkel együtt, és először csak kevés, majd egyre hosszabbodó időszakokra hagyja egyedül őt. A másik mód, amikor a gyerkőc ebédig van bent, ekkor anyukája érte jön és hazaviszi, és amikor ez már zökkenőmentesen megy, akkor sor kerülhet a délutáni ott alvásra is. Mindkét módszernek vannak előnyei is, hátrányai is. Nem lehet kijelenteni, hogy egyik vagy másik jobb módszer, hiszen minden kisgyermek más, mindegyiknél más válik be, az azonban bizonyos, hogy óriási a változás az életében, mindenképpen türelmet, megértést igényel minden családtag részéről. A helyzetet nem könnyíti meg, ha úgy kell vigasztalnia anyukának a gyermekét, hogy a saját szemében is könnyek vannak, hiszen az elszakadás egyiküknek sem

fájdalommentes. Fontos azonban, hogy ezt a gyerek ne érezze meg, hiszen hangulata még nagyban függ a szülőjétől, és érzékeny receptorai pontosan veszik az adást: anya szomorú, anya fél.

Azt tanácsoljuk a szülőnek, bízson gyermekében, hogy ügyesen fogja venni az akadályt, de jó, ha biztos abban is, hogy az eltelt évek alatt kialakította gyermekében azt a feltétlen bizalmat, hogy elhiszi: nem hagyja ott az oviban, ha megígéri, hogy pl. négy órákor érte megy, akkor az úgy is lesz. A legfontosabb, hogy a gyerekek tudnia kell: akkor is szeretik, amikor épp nem vele vannak a szülei.

Jelenleg 38 óvodás gyermekünk van, 1 kisgyermek a szomszédos községből jár hozzánk. A Maci csoportban 8 új kisgyermeket szoktatunk, a Süni csoportba 4 új gyermek érkezett. Az óvodai élet mielőbbi megkedveltetése a célunk, s elmondhatjuk három hét után valamennyien jól beilleszkedtek, jól érzik magukat, barátokra találtak, és bizalommal fordulnak felénk. A beszoktatást könnyítette, hogy nyáron a szülőknek volt lehetőségük arra, hogy kisgyermekükkel minél többször ellátogassanak hozzánk. Így a gyerekek és a szülők is megismerhettek bennünket és szeptemberben már ismerősként köszönthették egymást.

Minden kedves Szülőnek sírásmentes, vidám beszoktatást kívánunk!

Óvó nénik

Boldog új tanévet!

Eljött az ősz, és hozott magával érett gyümölcsöt, sárguló falevelet és új tanévet, immár a 2012-13-asat.

A nyáron nem telt el hét, hogy ne kelt volna szárnyra valami rémisztő hír az oktatással kapcsolatban a médiában. A rémhírek a mi iskolánkat sem kímélték, nem tudom, hogy kinek, kiknek állt érdekében a rémhírkeltés; mindenkit megnyugtatók – vagy elszomorítóak?! – hogy a **Sopronkövesdi Általános Iskolában 2012. szeptember 1-jén rendben megkezdődött a tanév. Az iskola él és működik!!!!**

Nem távozott az iskolából hat tanár; három kolléga talált más munkahelyet. **Helyettük szakképzett tanárokat vettünk fel.**

Szabó-Kovács Zsuzsa tanárnő testnevelést és számítástechnikát tanít; **Kocsis Géza tanár úr** földrajzot és történelmet; **Csókáné Maráz Kornélia tanítónő** az alsóban testnevelést, rajzot, technikát és környezetet. Óraadóként alkalmazzuk **Balogh Tibor tanár urat**, aki technikát és fizikát tanít. **Így iskolánk azon kevés intézmények egyike, ahol a szakos ellátottság 100 %-os.**

A gyerekeket sem vitték el az iskolából a rémhírek ellenére!!! **A tanulók létszáma 145 fő, az egyik legmagasabb a környék iskolái között. Talán nem véletlenül!!!** Újkérről, Nagylózsáról, Pinnyéről, Peresztegről, Nemeskéről, Sopronból is járnak hozzánk ebben a tanévben is diákok.

Az „azt beszél a faluban” ellenére kollégáimat mosolygós, csillogó szemű, gyerekek fogadták, akik tele voltak lelkesedéssel, kíváncsisággal, örültek annak, hogy újból együtt vannak.

A diákokat és a pedagógusokat kívül-belül megújult iskola fogadta:

- Sor került az iskola külső szigetelésére és festésére.

- Az Autoliv-nek köszönhetően jó gépekkel bővült az iskola számítógépparkja.

- Az egész intézményben elérhetővé vált az internet.

Nagyon öröm volt számunkra, hogy ebben a tanévben iskolánk egyetlen diákjának sem kellett fizetnie a tankönyvekért!

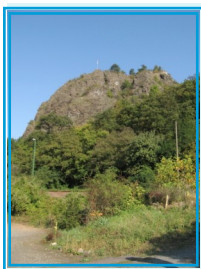
Köszönhető ez a sopronkövesdi képviselő-testület költségvetési támogatásának, a pedagógusok átgondolt tankönyvrendelésének, illetve annak, hogy több éven keresztül használjuk a tankönyveket.

Az elmúlt tanév is eredményes volt. Megszerveztük hagyományos rendezvényeinket: megemlékeztünk a nemzeti ünnepekről, volt karácsonyi műsor, köszöntöttük az édesanyákat és az időseket; gyűjtöttünk papírt; szervezetünk duatlon a környék iskolásainak; felvonultunk Márton napján; **vendégünk volt Schäffer Erzsébet, T. Horváth József és a Sopron Trió;** volt 24 órás kosár, kompetenciamérés, osztálykirándulások, gyereknap, ballagás, tábor.

A **versenyek közül** a 4. osztályosok a meseismerő versenyen; a felsősök a Gombocz Zoltán, Lotz János és a Simonyi helyesírási versenyen voltak legeredményesebbek; a sportversenyek közül atlétikából országos 5. helyezést hozott egyik diákunk.

A 2012-13-as tanév tehát elkezdődött. A pedagógiai programban megfogalmazott értékek figyelembevételével szervezzük munkánkat. Befejezésül Umberto Ecco gondolatait idézem: **„Az iskola játék, öröm és szórakozás; ne féljetek gyerekek, az iskola túléli a hivatalos kereteket.”**

Szőke Katalin igazgató

A Bükk hegység lábától az Agghegy aljáig

Kevés olyan értékes dolog van a világon, mint egy igazi otthon. Ez az a hely, amit építünk, szépítgetünk, megtelik gyermekeink, később unokáink kacagásával.

Lassan egy éve, hogy a térképet nézegetve új otthont kerestünk férjemmel és nevelt

gyermekeinkkel együtt. Az ok egyszerű! Családunk egy része már egy ideje Sopronban élt, és nehéz lett volna a nagyszülői szerepet betölteni 450 km-es távolságból. Valószínű az isteni gondviselés irányította ujjamat Sopronkövesd nevére, hisz mindennap tapasztaljuk kegyelmét, áldását ezen a helyen. Hivatásos nevelőszülői feladatunk végzéséhez ennél ideálisabb közösséget nem is remélhettünk volna. Ebben a faluban olyan összefogás van, erő, dinamizmus, s ami a legfontosabb: szeretetteljes légkör; mindez példa és érték lehet más helyiségek számára is! A szinte szanatóriumi adottságokkal rendelkező faluban a környék legjobb iskolája, óvodája működik. Pedagógusai jól képzett, tenni akaró, példamutató szakemberek, valódi mesterek, akiknek mindig van idejük gyerekre, szüleikre egyaránt. A jó levegő, csend, a békésen beszélgető emberek azt is felejtetik velünk, hogy itt másként szól a harang, és itt mindig fúj a szél!

Része lehetünk egy jól működő falunak. Egy olyan közösségnek, ahol a hagyományok őrzése segíti az egymás iránti tiszteletet.

Azt gondolom, valami szándéka van velünk az Istennek, hogy a Bükk hegység lábától az Agghegy aljáig vezette családjunkat. Lehet, hogy meg akart ajándékozni bennünket? Ha így van, sikerült! Ez irányú élményeimet később még megosztom Olvasóimmal, akikre reményeim szerint számíthatok, mint „községtársaimra” – John Donne ezt írja: *„Senki sem különálló sziget; minden ember a kontinens egy része, a szárazföld egy darabja; ha egy göröngyöt mos el a tenger. Európa lesz kevesebb, éppúgy, mint ha egy hegyfokot mosna el, vagy a barátaid házat, vagy a te birtokod; minden halállal én leszek kevesebb, mert egy vagyok az emberiséggel; ezért hát sose kérdezd, kiért szól a harang: érted szól.”* Ez a néhány sor gyönyörűen kifejezi az emberek egymásra utaltságának megvalósulását. Ezt élhettük meg mi is már első sopronkövesdi évünkben.

Tisztelettel és szeretettel:

Walterné Golyán Éva

Közös kirándulás: Ópusztaszer –Szeged – Kecskemét

Idén az év második felére tolódtott közös kirándulásunk, mivel az első félév az új ökopark kialakításával, szépítésével telt el.

Kirándulásunkat

az útvonal miatt két naposra terveztük. Augusztus 22-én kora reggel indultunk és már 9 óra után az Ópusztaszeri Nemzeti Történelmi Emlékparkban az elmúlt idők hagyatékait, emlékeit csodálhattuk. Ezt követően közösen néztük meg a magyarok bejövételét ábrázoló monumentális körképet, amely a kapcsolódó történelmi szöveg és a hangulatfestő zene, zaj segítségével visszavitt bennünket honfoglaló őseink idejébe, érzésvilágába. Háttorzongató, félelmetes és felemelő volt magyarnak érezni magunkat. Ezután a főépület kiállításai vittek el a közelebbi múltba, majd csoportokra osztva, ki gyalog, ki a kisvasút igénybevételeivel tett felfedező túrát a park területén.

Szeged előtti csárdában főleg helyi specialitásokat fogyasztva csillapítottuk éhségünket, szomjunkt, majd Szegeden elfoglaltuk szállásunkat. A rekkenő hőségben jól esett a hűsítő

zuhanyozás és rövid pihenő után gyalog indultunk felfedezni a várost. Közös fagyizás, fröccsözés is belefért az időnkbe, majd a kollégium bejáratát megszállva megmutattuk, milyen nóták járnak a nyugati határszélen.

Másnap reggel a közös reggelit követően idegenvezetővel jártuk végig a város nevezetességeit, pihenésképpen a falakon belül ülve hallgattuk a szegedi Dóm történetét. Gyönyörű, rendezett és tiszta város, élmény volt látni a Tiszát, a város utcáin járni, épületeit csodálni.

Hazafelé Kecskeméten is eltöltöttünk egy kis időt, ahol csak a főteret és környékét néztük meg, és az asznapi főétkezésre is itt került sor.

Tervezett programon kívüli megálló volt még Méntelek, ahol a falunkból származó pedagógus, Mihócza Zsolt mutatta meg a tanyavilág egyik körzeti iskoláját. Nagyon szép környezetben épült, sport és közösségi helyekkel rendelkező igényes iskola. Zsolt ezután saját tanyáján látott bennünket vendégül, így bepillanthattunk egy általunk ismeretlen életforma kulisszái mögé is. Vendéglátónktól búcsúzván elkészöntünk az alföldi tájtól is. A nagy meleg ellenére maradt energiánk arra, hogy a hazafele tartó utat végigénekeljük.

A csoport mindkét nap fegyelmzett, érdeklődő, egymásra odafigyelő és vidám volt. Soha jobb társaságot nem kívánok magunknak. Jövőre ismét együtt fedezzünk fel egy új tájat!

Biczó Szabolcsné

A Kövirózsa Kulturális Egyesület rovata

10 éves a Kövirózsa Kulturális Egyesület Népdalköre

„...A zenekar mellé énekesek is kellek. Újabb toborzás kezdődött és 2002 októberében megkezdődtek a népdalköri próbák...”

Olvasom ezt a két rövid mondatot a Kövirózsa honlapján. A krónika szűkszavú, mintha mindez magától értetődően, természetesen ment volna végbe. Hiszen nyilvánvaló, ha valahol népzene szólal meg, előbb-utóbb ott teremnek az éneklő emberek is. No meg maga a szó: „toborzás”, bennem egy hatalmas zenével-táncal, égígérő nótázással járó eseményként él, melyhez nem lehet nem csatlakozni; ha toborzás van, akkor menni kell, nehéz is kimaradni belőle.

A sopronkövesdi népdalkör nem tekint vissza több évszázados múltra. Kevés kivételtől eltekintve nem maradt fenn helyi népdalkincs, vagy népszokás, táncagyomány, továbbélő kövesdi folklór. Fennmaradni látszik viszont egy olyan érzés, mely mindenféle közös ének, tánc vagy zene alapja: együtt lennünk jó. Az elmúlt tíz év, a lelkes, „magától értetődően” aktív népdalkörösök tevékenysége, és eredményei a bizonyíték minderre.

A kezdetekkor még én is citeráztam és énekeltem is együtt a népdalkörrel. Ezekben az években átélhettem azt, ahogyan egy közösség felfedezi önmagát. Ha visszagondolok, a hétköznapi esti próbák, ezek az új, különleges „közösségi munkaalkalmak” teremtettek lehetőséget arra, hogy a „toborzottak” megismerhes-

sék egymás, addig nem hétköznapi, énekes oldalát is. Itt volt lehetőségük az asszonyoknak és férfiaknak az énektanulás mellett tréfákra, csipős élcelődésekre, és beszélgetésre, ahogyan az valaha a fonóban, vagy a fosztóban is zajlott.

Ha a polgármesteri hivatal emeleti folyosóján járok, a minősítőkönyv, fellépéseken kapott oklevelek, emléklapok őrzik a népdalkör eredményeit. Azonban számomra sokkal fontosabb eredmény az a tény, hogy ez a közösség a hétköznapiakat vissza tudta hódítani a saját maga számára, hogy ezzel a tánc és a zene mellett népdalok is újra a kövesdi hétköznapiak részei legyenek. Boldog születésnapot, Népdalkör!

Raffai Péter

Egyházi Élet:

Ma már nem üres a paplak.

2012. augusztus 1-jén **Kovács Csaba Albert** OCD plébános költözött be az évek óta üresen álló házba. Ebben a rövid riportban szeretnénk bemutatni az Atyát a falu lakóinak.

Névjegy : KOVÁCS CSABA ALBERT

- 1968. április 11-én született Győrött.
- 1986-ban a győri Bencés Gimnáziumban érettségizett.
- 1990-1993-ig a Piarista Teológián tanult.
- 1993. szeptember 13-án szentelték pappá Keszthelyen.
- Szolgált Keszthelyen, Miskolcon, Győrött és Budapesten.
- 1998 és 1999 között a spanyolországi Avila-ban folytatott tanulmányokat.
- 2009 és 2012 között Izraelben élt.
- 2012. augusztusa óta Sopronkövesd, Nagycenk, Lócs, Iklanberény és Mesterháza plébánosa.

Mikor döntötte el, hogy ezt a hivatást fogja választani?

Vallásos családból származom, gyermekkoromban sokat ministráltam, ezenfelül nagybátyám és a déd nagybátyám is pap volt. Először csak kíváncsi voltam, hogy hol tanult a nagybátyám, ezért a nagymamámmal meglátogattuk a győri szemináriumot. Később visszalátogattam, és részt vettem egy reggeli szentmisén a kispapokkal, azután tudatosult bennem, hogy ezt a hivatást szánja nekem a Jóisten, akkor körülbelül tizenöt éves lehettem. Hosszas gondolkodás után igent mondtam a Jóistennek és ezt soha nem bántam meg.

2009 és 2012 között Izraelben élt. Milyen élmények fűzik ehhez a három évhez?

A három év alatt két kolostorban éltem mindegyikben másfél évet. Az első kolostor az El Muhraqa nevezetű volt, amely 482 m magasan egy hegytetőn helyezkedik el. A kolostorból látni lehetett Názaretet és a Táborhegyet is. Olyan szerencsés voltam, hogy a szobám ablakából láthattam felkelni a napot Názaret felett és figyelhettem az éjszakában kivilágított várost. A második

másfél évet a Stella Maris nevű kolostorban töltöttem, amely negyedórányi sétára volt a tengerparttól, ahol gyönyörű fotókat készítettem a napkeltéről és a napnyugtáról. Összességében Izrael egy hatalmas élmény, nagy öröm volt ugyanazokon a helyeken járni, ahol annak idején Jézus Krisztus is járt. Szentföldön még jobban megerősödtem a keresztény hitemben és a papi hivatásomban.

Mi az első benyomása Sopronkövesddel kapcsolatban?

Amikor először halottam, hogy ebben a faluban fogok szolgálni, egy kicsit megijedtem, hiszen tudtam, hogy ez egy vallásos falu. Amikor eldöntöttem, hogy a papi hivatást választom, mindig is egy kis faluban szerettem volna szolgálni. Amióta megtudtam, hogy ide fogok kerülni, azóta imádkoztam és szentmiséket mutattam be a kövesdi hívekért. A faluban mindenkivel szeretnék jó kapcsolatot kialakítani és szeretnék minden korosztályt megszólítani. Köszönöm szépen, hogy befo-gadnak.

Maráz Kristóf

A Mozaik vendége

A Mozaik októberi vendége **Emily Andrea Széchényi Ward** (*Lobkowitzné Széchényi Zsuzsanna testvérenek, Andreának unokája*). A 15 éves lány a kaliforniai Los Angeles városából látogatott Magyarországra. Először Budapesten, majd Sopronkövesden időzött.

Fővárosunkat egy meleg nyári napon járta körbe, megnézte a Lánchidat és az Országos Széchényi Könyvtárat, mindkét nevezettség a lány családjához, a Széchényiekhez köthető.

Augusztus 9-én érkezett Sopronkövesdre az édesanyjával. Nagyon csendesnek, bájosnak és nyugalmasnak találta településünket. Lenyűgözte, hogy a falu nagyon közel van a természethez és az emberek is nagyon segítőkészek. Magával ragadta a Kisboldogasszony templom klasszikus stílusa, valamint a kápolna és a körülötte lévő gyönyörű park természetessége. Óriási meglepetésre szolgált, hogy a falunkban és a térségében milyen nagy befolyással rendelkeztek egykor a Széchényiek. Megtekintette a Kottrik Zoltán által faragott emlékműveket is. Nagylózt és Fertődöt is szemügyre vette. Mindkét közeli település pozitív élményeket váltott ki belőle.

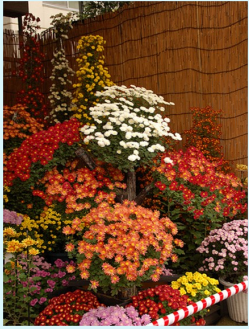
Elmondása szerint ilyen gyönyörű kis falut nem találni egész Kaliforniában, de még az Egyesült Államokban sem.

Augusztus 20-án ismét visszatért Budapestre, hogy megtekintse a tűzijátékot, és hogy újra egy kellemes sétát tehessen hazánk szívében.

A Sopronkövesden és Magyarországon töltött időt valódi tanulásnak tekintette, hiszen nagyon sok mindent ismert meg kis hazánk és családja történelméből.

Nagyon szeretne később is visszatérni Sopronkövesdre és Magyarországra, hiszen barátságok és remek élmények fűzik őt falunkhoz és hazánkhoz. Azt ígérte, ha legközelebb hazánkba látogat, megpróbál majd a magyar nyelv szépségeivel is megismerkedni.

Maráz Kristóf

Kövesdi Kertész

Beköszöntött az ősz, és lassan alig tudjuk mivel díszíteni házunk táját. Levirágzott a muskátli és lejárt az egynyáriak ideje is. Azonban még van megoldás. Arra buzdítanám a kedves Olvasókat, hogy ne mondjanak még le a virágosításról, hiszen az egyik legszebb őszi virág ideje jön most. Ez nem

más, mint a **krizantém**, amit sokan csak temető virágként tartanak számon. Pedig valójában ez a pazar színekben pompázó virág a halvány rózsaszíntől a tüzes narancson át a mályva és gesztenyebarnáig megtalálható a virágboltokban. Nagyon hálás növény, mely odaadó gondoskodás mellett késő ősziig megajándékoz bennünket virágaival. Tarthatjuk kertünkben kiültetve, ahol gyönyörű kis bokrocskává fejlődik, de éppen olyan szépen mutat a bejárati ajtó mellett egy izléses virágtartóban. A krizantém kiváló választás arra az esetre, ha színpompás látványt kíván elérni otthonában, vagy szemet gyönyörködtető ajándékot szeretne adni.

Ha sikerült kedvet csinálni, akkor néhány tanáccsal is szolgál-nék a sikeres kertészkedéshez.

A krizantém viszonylag könnyen nevelhető növény, rendszeres gondoskodás mellett heteken át virágzik folyamatosan. Fontos, hogy az elnyílt virágait mindig csípjük le, hogy helyükön

újabbak fejlődhessenek. A krizantém fénykedvelő növény, de a déli erősen tűző naptól védenünk kell. Enyhén hűvös helyen virágai tovább megmaradnak.

Ha cserébe ültetjük, jó minőségű, gazdag virágföldet használjunk, ami tartja a nedvességet viszont jó vízelvezetése is legyen.

Öntözéskor itassuk át a talajt és hagyjuk, hogy mérsékelten száraz legyen az öntözések között. Ha esővizet használunk legyünk óvatosak, mert savas lehet, és ez nem tesz jót a növénynek. Lehetőleg langyos vízzel öntözzünk.

Ha szaporítani szeretnénk a növényt, az alábbiak szerint járjunk el: a krizantém dugványozással, vagy magvetéssel szaporítható tavasszal, nyár közepén vagy ősszel. Erre a legalkalmasabb talaj a nedves tőzeg és perlit keveréke. Takarjuk le az ültető edényt egy műanyag zacskóval, hogy a nedvesség ne szivárogon ki. Helyezzük közvetett napfényre. Miután kissé megnőtt, ültessük át a növényt a megszokott talajkeverékbe. Két-három alkalommal csípjük vissza a hajtásokat és a száron lévő oldalbimbókat távolítsuk el.

Krizantém vásárlásakor bokros növényt válasszunk, egészséges levelekkel és sok bimbóval. Ne legyen rajta túl sok kinyílt virág. Ha van elég helyünk, egy nagyobb beltéri edényt is teleültethetünk különféle krizantémokkal, közéjük akár levéldísznövényt is telepíthetünk. Arra fontos figyelni, hogy lakásban lehetőleg hűvös, de világos helyre kerüljön.

Kellemes kertészkedést kívánok!

Kissné Fekete Andrea

Kövesdi Kulinária

Szőlőszüret idején

Kedves Kövesdiek! Bizony, már csupán a megletebb korosztály emlékszik a régmúltban volt Agghegyi szüretekre. Amiatt gondolom, hogy érdemes felidézni, mert akik még korunknál fogva megélhettük, nosztalgizva emlékezünk a legapróbb részletekre is, a fiatalabb korosztály viszont élvezettel hallgatja a múltbéli visszaemlékezéseket. Hogy is volt?

A székéroldalba beraktuk a szedőhordókat, befogtuk a teheneket és kivonultunk - néha térdig érő sárban - a szőlő-hegyre. A teheneket bekötöttük a bokrok közé, mi pedig szedtük a szőlőt: otellót, fehér delevárit (ezek voltak a fajták).

Hagyományos tökeművelés, lehetett mellette kuksolni, mert minden lehullott szemet össze kellett szedni. Mi, gyerekek, hogy több férjen a szedőhordóba, töcsköltük szorgalmasan, s ahogy megjelent a must, már szívtuk is egy üreges szárú növénycsövön. Hazafelé, ha a szekér átért a patak hídon, már lehetett bízni, hogy szerencsésen hazaér és jó kis bor lesz belőle.

RECEPTAJÁNLATOM:

Roston sült csirkecomb otelló szőlővel:

A combokat sózzuk, fűszerezzük, forgassuk paprikás lisztbe és forró olajban pirítsuk át. Rakjuk tepsibe, 200°C-on 40 perc alatt süssük puhára, némi fehérborral locsolgatva. Pirítsunk cukrot barnára, szórjuk rá a szőlőszemeket, engedjük fel musttal, forraljuk össze, s öntsük a csirkecombokra. Készítsünk mellé jázminrizst! Jó étvágyat kívánok hozzá!

Balics József

Olvasói levél

“Tisztelt Polgármester Úr!

A kisalföld keddi számában olvastam Sopronkövesdről. Engedje meg, hogy gratuláljak a falu fejlődéséhez, valamint a nagyszerűen megszerkesztett honlaphoz! Megkeresésem tárgya az Önök kerékpáros csoportjához szólna. Nálunk, Fertőszéplakon 2 évvel ezelőtt létrehoztunk egy Kerékpár Szakosztályt, ami nagy sikerrel működik. Havi rendszerességgel szervezünk túrákat, nagyjából 50 és 80 km távolságúakat. Minden alkalommal jön velünk egy furgon, ami egyrészt tehermentesíti a túrázókat, másrészt fel van szerelve javítócsomagokkal, pumával, elsősegély ládával. A rendezvényeinken 20 és 40 fő közötti létszámot szoktunk produkálni, és megtalálható az indulók között a 10 évesektől a 70 évesekig bezárólag minden korosztály. A környező falukból is vannak állandó tagjaink, hogy ne menjünk messze Önöktől, Nagylózsról is járnak.

Kérem szépen, hogy ezt a levelet juttassa el annak a személynek, aki Önöknél szervezi a kerékpáros túrákat, szívesen látnánk a csapatukat, ha csatlakoznának hozzánk! A honlapunkon minden más információt megtalálnak!”

Köszönettel:

Fekete Imre

FSK Kerékpár Szakosztály Vezető

www.bringazz-fertopart.5mp.eu

fsk.bringa@gmail.com

FELHÍVÁS

„A biciklistúráink egyik szervezője elköltözött falunkból. Keressük azt, vagy azokat a személyeket, akik a kövesdi bringások ügyét a kezükbe vennék. További információt és az újabb túrákhoz, az eddigiekhez hasonló segítséget Fülöp Zoltán polgármester vállalja.”

III. Széchenyi körúti utcabál

2012. augusztus 25-én 3. alkalommal került sor a már hagyományosnak számító utcabál megrendezésére.

Ezt a kellemes nyári éjszakát hosszas és alapos készülődés, lakógyűlések, egyeztetések, engedélyeztetések előzték meg. A körúti lakosok összefogásának köszönhetően sikeres rendezvényt tudhatunk magunk mögött. Voltak, akik részt vállaltak a sátor intézésénél, a zenekar lefoglalásánál, a tombolatárgyak összegyűjtésénél, mások a sátorállításnál, a díszítésnél és a másnapi pakolásnál, takarításnál, sátorbontásnál segítettek.

Vendégeinket ingyenes belépési lehetőséggel, tombolatárgyakkal, vacsora-és széles italkínálattal vártuk. (Itt szeretnénk utólag is elnézést kérni a sörcsapoló gép hibája okozta fennakadásért!)

A játszótér teljes kihasználtságának örvendett, ahol a gyerekek élvezték, hogy a fák között, karkötőkkel kivilágítva szaladgálhattak. A sátorban a talpalávalót a Fekete Duó változatos és színes, modern és retro dallamai nyújtották egészen hajnalig.

Köszönetünket fejezzük ki támogatóinknak: Sopronkövesd Község Önkormányzatának, a tombolatárgyakat felajánló helyi és környékbeli vállalkozóknak és magánszemélyeknek, a korábbi és ideai vendéglátóknak, a korábbi és ideai áramszolgáltató ingatlantulajdonosoknak, végül, de nem utolsó sorban minden kedves résztvevőnek. Továbbá köszönjük azon lakók megértését is, akik erre az estére feláldozták nyugodt pihenésüket.

Az utolsó két utcabál tombolaszelvényeinek értékesítéséből befolyt összegből a Széchenyi körút játszótérének bővítését tűztük ki célul. Első lépésként két paddal és egy kisméretű füves focipályával gazdagodik a terület az itt élők közös munkája által.

az utcabál szervezői

Széchenyi körúti játszótér

Vendéglátó:
Végállomás Pub & kebab

Főszerkesztő: Iváncsicsné Horváth Krisztina, Vargáné Bánfi Tünde (e-mail: kovesdihermesz@gmail.com)

Szerkesztők: Antal István, Balics József, Biczó Szabolcsné, Csigó Adrienn, Dani Krisztina, Egyházi Mónika, Fülöp Zoltán, Horváth-Pálla Barbara, Kelemen Dávid, Keresztes Csaba, Keresztes Róbert, Kissné Fekete Andrea, Köttrik Zoltán, Maka Jenő, Maráz Kristóf, Raffai Péter, Szőke Katalin, Takács Tivadarné, Vargáné Bánfi Tünde, Walterné Golyán Éva

Fotók: Farkas Károly, Fülöp Zoltán,

Terjesztik: a „Menő-kör” (Nordic Walking csapat)

Kiadja: Sopronkövesd Község Önkormányzata, 9483 Sopronkövesd, Kossuth Lajos utca 77.

Tel: 06 99/536-000 Fax: 06 99/536-001 , e-mail: polghiv@sopronkovesd.t-online.hu

„Sopronkövesd megér egy próbát.”

